

[Helge Adam Møller]

Rammeaftalen mellem regeringen og Christiania er på nogle områder noget, man kunne vel sige løs i fugerne. Det står der jo også i underskriften på aftalen af 10. oktober, i hvert fald underskriften på regeringens vegne. Derfor kan den konservative folketingsgruppe 100 pct. tilslutte sig, at der senest den 31. december i år – altså om nøjagtig to måneder – er udformet en mere specifik aftale mellem regeringen og Christiania specielt vedrørende aftalens bilag 2-5.

For os i den konservative folketingsgruppe er det klart og ufravigeligt, at aftalen skal være på plads senest nytårsaftens i år.

Der er heller ikke nogen tvivl om og skal ikke herske nogen tvivl om – og det siger jeg også til de repræsentanter for Christiania, der er her i dag – at lokalplanen skal følges til punkt og prikke ligesom alle andre lokalplaner. Aftalen skal for det kommende år, altså for 1992, være tydelig og klart angive de mål, som skal opfyldes i det år.

Lad mig konkluderende sige, at nu er der altså i Folketinget et flertal, der er en lov, og der er en lokalplan. Disse tre faktorer skal benyttes til lovliggørelse af Christiania – forhåbentlig i samarbejde med christianitterne, men om nødvendigt uden.

Hanne Severinsen (V):

Først vil jeg gerne takke forsvarsministeren for en redegørelse, der viser, at der netop er sket meget i de sidste par år. For som hr. Helge Adam Møller fremhævede, er det afgørende jo, at der faktisk sker forbedringer.

Vi havde igennem alle disse 18 år en ørkesløs debat, som aldrig førte til noget, og som gjorde det muligt for christianitterne at gøre, hvad de ville.

Nu har vi fundet sammen i et flertal, og det flertal holder. Det synes jeg det er meget vigtigt at få ud som budskab.

Man kan selvfølgelig sige, at det er en temmelig overflødig forespørgsel, Fremskridtspartiet har stillet, og den er sikkert stillet, fordi man på det tidspunkt troede, at der ikke var nogen rammeaftale. Det havde man læst noget om i aviserne. Jeg synes også, man burde have taget den tilbage, da man opdagede, at der rent faktisk var en aftale.

Men så synes jeg, vi kan bruge det positivt til her i Folketinget at demonstrere vores opbak-

ning til forsvarsministeren i den måde, han håndterer Folketingets beslutninger på. Og det er godt, at det bliver demonstreret her i dag, for det vil vise christianitterne, at vi faktisk mener noget med det.

Vi mener, at lokalplanen skal gennemføres. Vi mener, at der skal laves aftaler. Vi mener, at man skal fortsætte ad den vej, vi er slået ind på.

Det har jo også vist sig at være nemmere, når vi demonstrerer det, at få de positive kræfter, som faktisk også findes på Christiania, i tale, fordi de er klar over, at de ikke kan spille partierne ud mod hinanden her i Folketinget.

Jeg tror, at den strategi, som vi valgte at slå ind på for nu snart tre år siden, er den helt rigtige, og den vil vise sig efterhånden – ikke fra den ene dag til den anden – at føre til, at vi får nogle acceptable forhold ude på Christiania.

Ebba Strange (SF):

Så har Fremskridtspartiet da fået demonstreret sig selv som et rigtigt gammelparti. Det var jo det udtryk, partiets stifter hæftede på os andre, da Fremskridtspartiet startede for omkring 20 år siden.

Når man fra Fremskridtspartiets side griber tilbage til den gamle højesteretsdom af 1978, fordi man synes, man har brug for her fra Folketingets talerstol at få luftet nogle af de fordomme mod mennesker, der lever på en anden måde, som vi godt ved Fremskridtspartiet har, må man altså gribe helt tilbage til 1978.

Jeg synes ærlig talt, at hr. Ole Donner skulle tage at læse højesteretsdommen fra 1978. Der står nemlig sort på hvidt:

»Domstolene kan ikke tilkende Christiania en brugsret til det område, christianitterne bebor. Det tilkommer regering og Folketing.«

Jamen det var jo lige præcis det, regering og Folketing gjorde, da man vedtog loven om Christiania i 1989. Dermed er Højesterets dom ikke gyldig i dag som retsgrundlag, og det har forsvarsministeren også påpeget.

Forsvarsministeren har så givet sin redegørelse for, hvordan udviklingen er forløbet i de to år, loven har været i kraft, og den er vi i det store og hele tilfredse med i SF.

SF støttede loven i 1989. Vi gjorde det ikke uden bekymring for, hvordan og hvor meget forsvarsministeren ville udnytte alle de befø-